

A JELENÉSEK KÖNYVE 10-12.

Nyissuk ki Bibliánkat a Jelenések Könyvének 10. Fejezeténél.

A 8. fejezettől kezdődően láttuk hogy megjelent hét angyal, akinek a kezében hét trombita volt. Azt is láttuk, hogy egymás után megfújják trombitájukat, amelynek nyomán óriási katasztrófák sújtják a földet. A kilencedik fejezetben a hatodik trombitaszóig jutottunk. A 10. fejezetben pedig egy kisebb kitérőt találunk. János révén bepillantathatunk egy jövőbeli eseménybe, ez pedig nem más, mint Jézus Krisztus eljövetele a földre, hogy birtokba vegye azt, amit korábban már megvásárolt. Jézus kifizette a földért az árat; visszavásárolta azt, hogy ismét Isten tulajdonában lehessen. A föld eredetileg is Istené volt, hiszen Isten teremtette. Isten a világot az emberre bízta, az ember pedig a Sátán kezébe adta. Ezért nevezi Jézus a Sátánt e világ fejedelmének, Pál pedig e világ Isteneként említi. A Sátán egyik alkalommal felajánlotta a földet Jézusnak, ha Jézus hajlandó leborulni és imádni Őt. Jézus azonban nem így vásárolta vissza a földet, hanem saját halálával, saját vére által. Ezért írja Péter az I. Péter 1.18-ban: Nem veszendő dolgokon, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg Atyáitoktól örökölt hiábavaló életmódotokból, 19. hanem drága véren, a hibátlan és szeplőtelen báránynak, Krisztusnak a vérén. Jézus azonban még nem vette birtokba azt, amit már megvásárolt, azt, ami már az Ő tulajdonát képezi. A Róma 8.22-ben Pál a következőket írja: Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik, és együtt vajúdik mind ez ideig. 23. De nemcsak ez a világ, hanem azok is, akik a lélek első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására. A megváltás tehát még nem teljes. Közben azonban azt is tudatosítanunk kell, amit Pál az efezusiaknak ír az Efezus I. 13.14-ben: E szerint Isten eljegyzett bennünket pecsétjével, a megígért Szentlélekkel, örökségünk zálogával, hogy megváltsa tulajdon népét az Ő dicsőségének magasztalására. A Zsidók 2.8-ban azt olvashatjuk, hogy Isten mindent Jézus lába alá vetett. Most ugyan még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll. A világ ugyanis még mindig lázad Istennel szemben. A világ még nem áll teljesen az Ő uralma alatt. Isten tehát mindent Jézus lába alá vetett, most ugyan még nem látjuk, hogy minden uralma alatt áll. Zsidók 2.9. Azt azonban látjuk, hogy az a Jézus, aki rövid időre kisebbé lett az angyaloknál, a halál elszenvedése miatt dicsőséggel és tisztességgel koronáztatott meg, hiszen Ő Isten kegyelméből mindenkiért megízlelte a halált. Mi tehát jelenleg az egész teremtéssel együtt sóhajtozunk, együtt vajúdunk, várva arra a dicsőséges napra, amikor az Úr eljön, és magához veszi azt, amit megvásárolt, ami már az Ő tulajdonát képezi. És bizony már most örvendezünk abban, hogy a Szentlélek ereje munkálkodik az életünkben, és megtart bennünket addig, amíg Jézus krisztus vissza nem tér. De való igaz, hogy nagyon izgatottan várjuk már megváltásunk beteljesedését. És várjuk már azt a napot, amikor az Úr fog uralkodni. Ezért is imádkozzuk folyamatosan: „jőjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, a földön, amiképp a mennyben is. A 10. fejezetben tehát azt látjuk, hogy Jézus Krisztus visszatér, és birtokba vesz azt, ami az öv, és elkezd uralkodni a földön. 24. zsoltár, 1. vers: „Az Úré a föld, és ami betölti. A földkerekség, és a rajta lakók.

Zsoltárok 2.8. Kérd tőlem, és Neked adom örökségül a népeket, birtokul a földkerekséget. Jézus tehát visszatér, hogy birtokba vegye azt, amit már megvásárolt.

Jelenések 10.1. És láttam, hogy egy másik erős angyal (az angyal kifejezésnek a görög eredetiben az angelos felel meg, amely követet jelent), tehát láttam, hogy egy másik erős angyal leszáll az Égből. Ez a leírás Jézus Krisztusra illik.

1.7. Íme! Eljön a felhőkön, és meglátja minden szem, azok is, akik átszegeztek és siratja őt a föld minden nemzetsége. Tehát egy másik erős angyal leszáll az égből. Felhőbe volt öltözve, a fején szivárvány. Isten szövetségének szimbóluma a szivárvány, ami Isten trónja körül volt látható, most ott van a fején. Az arca olyan, mint a Nap, a lába pedig mint a tűzoszlop. Ez a hasonlat a Jelenések első fejezetében is megtalálható Jézusról. 2. Kezében nyitott könyvecske

volt. Emlékezzünk csak vissza, hogy a Jelenések Könyvének 5. Fejezete azzal kezdődik, hogy a trónuson ülő jobb kezében egy könyvet tart hét pecséttel lepecsételve. Azt is láttuk, hogy eleinte úgy tűnik, senki sem képes arra, hogy feltörje a pecségeket és felnyissa a könyvet. És akkor arról is beszéltünk, hogy ez a könyv nem más, mint a Föld birtoklevele. Végül Jézus bizonyul egyedül méltónak arra, hogy egymás után feltörje a könyvet lezáró hét pecsétet, és miután ez megtörtént, Jézus felnyitotta a könyvet. És itt a 10. Fejezetben már a nyitott könyvet hozza magával. Ez a könyv bizonyítja, hogy Ő a föld jogos tulajdonosa, mert vérével vásárolta meg azt.

2-es. Kezében nyitott könyvecske volt, jobb lábát rátette a tengerre, a balt pedig a földre. 3. És felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroslán ordít, és amikor felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján. Ez egy dicsőséges kiáltás volt, a győzelem hangja. Alig várom már, hogy meghalljam! Több ószövetségi prófécia is szól arról, hogy amikor Jézus Krisztus visszatér a földre, hatalmas hangon győzelmet kiált. Jeremiás 25:30: Harsog az Úr a magasban, mennydörög szent hajlékában, harsányan rákiált legelőjére, az ország minden lakójára, szőlőtaposók módján kiált. Hóseás könyve 11:10: Az Urat fogják követni, mert oroslánként ordít, és ha ordít, remegve jönnek fiai nyugat felől. Jóel könyve 4.16. Felharsan az Úr hangja Sionról, mennydörög Jeruzsálemből, megrendül az Ég és föld, de népét megoltalmazza az Úr, és Izrael fiainak erőssége lesz. Visszatérve a Jelenések 10-hez.

3. Felkiáltott hatalmas hangon, ahogyan az oroslán ordít, és amikor felkiáltott, megszólalt a hét mennydörgés a maga hangján. 4. Amikor megszólalt a hét mennydörgés, írni akartam, de hallottam egy hangot az Égből, amely így szólt: Pecsételd le, amiket a hét mennydörgés mondott, és ne írd le. Így tehát nem tudjuk, hogy a hét mennydörgés mit mondott. Erre még várunk kell. Látjuk tehát, hogy nem mindent árul el nekünk Isten a jövővel kapcsolatban. Azt tehát egyszerűen nem tudhatjuk, hogy a hét mennydörgés mit mondott. Ennek fényében pedig nem érdemes, és nem is szabad találgatnunk, hogy vajon áldást mondanak-e, vagy ítéletet, vagy bármi mást, mert egyszerűen nem tudjuk. Azokban a dolgokban tehát, amelyekkel kapcsolatban az Ige hallgat, jobb, ha mi is hallgatunk, ahelyett, hogy találgatásokba bocsátkoznánk. János pedig egyértelműen azt az utasítást kapja, hogy pecsételje el, amit a hét mennydörgés mondott, és ne írja le. 5. Ekkor az angyal, akit állni láttam a tengeren és a földön, felemelte jobb kezét az Égre 6. és megesküdött az örökkön örökké élőre, aki teremtette a Mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket, a tengert és a benne levőket, hogy nem lesz többé idő. Ez egészen pontosan azt jelenti, hogy nem lesz több késlekedés. Az egyház, a hívők már régóta várják, hogy Jézus Krisztus visszatérjen, és megalapítsa királyságát a Földön. Az Ige is arra bátorít bennünket, hogy várjunk türelemmel. Jakab 5.7. Legyetek tehát türelemmel, Testvéreim az Úr eljöveteleig. Íme! A földművelő várja a föld drága gyümölcsét és türelmesen várja, amíg az korai és késői esőt kap. 8. Legyetek tehát Ti is türelemmel, és erősítsétek meg a szíveteket, mert az Úr eljövetele közel van. Péter levelében ír arról, hogy mivel az Úr látszólag késlekedik, egyesek csúfolódnak kezdnek majd. II. Péter 3.3. Tudjátok meg elsősorban azt, hogy az utolsó napokban csúfolódók támadnak, akik mindenből gúnyt űznek, akik saját kívánságaik szerint élnek. 4. És ezt kérdezzétek: hol van az Ő eljövetelenek ígérete? Mert mióta az Atyák elhunytak, minden úgy maradt, amint a teremtés kezdetétől fogva van. Később a 9-es versben Péter hozzáteszi: „Nem késlekedik az Úr az ígérettel, amint egyesek gondolják. 8-as vers. Az az egy azonban ne legyen rejtve előttetek szerettem, hogy az Úr előtt egy nap annyi, mint ezer esztendő, és ezer esztendő annyi, mint egy nap. Isten pedig látszólag azért késlekedik, mert nem azt akarja, hogy némelyek elveszenek, hanem azt, hogy mindenki megtérjen. Számunkra tehát úgy tűnik, hogy az Úr késlekedik; késlelteti eljöveteleét. Neki azonban ezzel konkrét célja van. Ne feledjük, hogy ugyanúgy, ahogy Noé idejében, Isten száz éven át türelmesen várt, mielőtt özönvizet bocsátott a földre, ugyanígy vár Isten most is türelmesen. Péter azonban egyértelműen kijelenti, hogy eljön majd az Úr napja, ebben biztosak lehetünk. Itt pedig már láthatjuk arra vonatkozóan a kijelentést, hogy az Úr nem vár tovább.

Egyesek nem értenek egyet azzal az elképzeléssel, hogy ez az angyal Jézus Krisztus. Mégpedig azért nem, mert a 6-os versben, mert a 6-os versben ez az angyal megesküdt az örökkön-örökké élőre, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, a földet és a rajta levőket. Ők azzal érvelnek, hogy Jézus Krisztus a teremtő. Ha azonban Ő ez az angyal, akkor miért esküszik arra, aki teremtette a mennyet és a benne levőket, ha itt róla van szó. A Zsidókhoz írt levélben azt olvashatjuk, hogy amikor Isten ígéretet tett, mivel önmagánál nagyobbra nem esküdhetett, önmagára esküdt meg.

Zsidók 6:14. Bizony gazdagon megáldalak, és nagyon megsokasítalak. Az emberek hajlamosak arra, hogy megesküdjenek valamire, hogy nyomatékosabbá tegyék kijelentésüket. Például azt mondják: „az anyám becsületére esküszöm!” vagy azt mondják: „A Bibliára esküszöm!” Az emberek tehát ezt mondják, hogy jobban alátámasszák kijelentésüket, és általában önmaguknál nagyobb dolgokra esküsznek. Azt például nem igazán szokták mondani az emberek, hogy „a kiskutyámra esküszöm!” Amikor azonban Isten szeretne egy ígéretet esküvel megerősíteni, Ő nem tud egy önmagánál nagyobb dologra esküdni, ezért önmagára esküszik. Ezt olvashatjuk a Zsidók 6-ban. Én tehát egyáltalán nem találom furcsának azt, hogy itt a Jelenések 10:5-ben ez az angyal, akiről én úgy vélem, hogy Jézus Krisztus, az örökkön-örökké élőre, és mindennek a teremtőjére esküszik, vagyis önmagára, hiszen nem tud önmagánál nagyobbra esküdni. Az angyal tehát megesküszik, hogy érkezett Krisztus uralmának ideje, illetve hogy nem lesz többé idő, vagyis az Úr nem késlekedik tovább. Ez tehát nem azt jelenti, hogy az idő megszűnik létezni. 7. Hanem azokban a napokban, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja, beteljesedik az Isten titka, ahogy hírül adta azt szolgálóinak, a prófétáknak. Ha megnézzük azokat a kijelentéseket, amelyeket Isten az Ő prófétáinak tett, akkor láthatjuk, milyen dicsőséges lesz Jézus Krisztus országa. Ézsaiás 11:6: akkor majd a farkas a bárányal lakik, a párduc a gödölyével hever, a borjú, az oroslán és a hízott marha együtt lesznek, és egy kisfiú terelgeti őket. Az oroslán is szalmát eszik majd, és még olyan sok más dolog is történik. Ézsaiás 35:5: Akkor kinyílnak a vakok szemei, és megnyílnak a süketek fülei. Hat: szökellni fog a sánta, mint a szarvas, és ujjong a néma nyelve.

19. Zsoltár, 2. vers: Az egek hirdetik Isten dicsőségét, keze munkájáról beszél a menny. Három: nappal a nappalnak adja át a szót, éjjel az éjjelnek adja tudtul. Négy: nincs szó, és nincs beszéd. Hangjuk sem hallatszik. Öt: mégis eljut hangjuk az egész földre, szavuk a világ végéig. Isten terve tehát az volt, hogy az emberek megismerhessék Istent a természetén keresztül. A racionálisan gondolkodó ember, amikor a természetre néz, rádöbben arra, hogy Isten létezik. Az irracionálisan gondolkodó ember azonban a természetet kezdi el imádni a természet teremtője helyett. A racionálisan gondolkodó ember e természetben igenis tudatosítja Isten létezését. Bár egy igencsak városiasodott környezetben, ahol mindenütt lakóházakat és utakat talál az ember, fa és virág pedig egy szál se - eltűntették őket, hogy emberi alkotásoknak adjanak helyet – az ég pedig tele van füsttel és mérgező anyagokkal, így nem láthatjuk már a kristálytisza kék eget. Legalábbis nem túl gyakran, csak eső után, vagy amikor egy erős szél más területekre hajtja a füstöt. Az emberek tehát nem látják olyan tisztán a természetben Isten üzenetét. Az ember már nem érti meg Istent annyira, amennyire azt Isten szeretné a természetén keresztül. Az emberek pedig elveszítik istentudatukat, ahogy minden figyelmüket az emberi alkotásokra összpontosítják. Ezért olyan jó az, amikor szabadságot veszünk ki, és kimegyünk például az óceán partjára, vagy elmegyünk a hegyekbe síelni, az jól tesz nekünk. Ha másért nem is, hát azért, mert érintetlenebb formájában láthatjuk a természetet. Azon keresztül pedig Isten tud hozzánk szólni, megmutatja nekünk, hogy valóban létezik. Biztosan nem szállnék vitába azzal az emberrel, aki azt mondja nekem, hogy ő a természetben megleli Istent. Erre csak azt tudom mondani, hogy én is. Isten valóban megmutatta magát nekünk a természetben. Nem szabad azonban elfelejtenünk, hogy a természet már nem pontosan olyan, amilyennek azt Isten eltervezte és megteremtette. Istennek nem az volt az eredeti elképzelése, hogy szennyezetté váljanak ivóvízkészleteink. Istennek az sem tartozott eredeti elképzelései közé, hogy

szennyezett levegőt kelljen szívni nap mint nap. Ez már az emberi tevékenység eredménye. A természet tehát nem fest már egy kristálytisza képet Istenről. Egy napon azonban mindent helyreállít Isten, és akkor meglátjuk majd olyannak a természetet, amilyennek azt Isten eredetileg eltervezte. Ne feledjük, hogy az ember elbukott, bukott természettel jövünk világra, mohóságunk motivál bennünket. Így hát nem igazán érdekel bennünket felebarátunk. Nem mások jóléte érdekel bennünket, hanem saját jólétünk. Így hát az emberek sem olyanok, amilyennek Isten eredetileg tervezte őket. Látjuk az emberi mohóságot, ahogy próbál mindent összeharácsolni, és másoktól elvenni, sőt látjuk, ahogy mások ennek eredményeként tönkremennek. Másrészt pedig látunk olyanokat is, akiknek sok pénze van, és akik nagy fényűzésben élnek, csillagászati összegekért ruhákat vásárolnak, vagy valami hasonló ostoba dolgot tesznek. Százezer dolláros gyémántot viselnek, miközben mások óriási szükségben szenvednek. Nem azt látjuk tehát, hogy az emberek úgy élnének, ahogy azt Isten eltervezte. Az emberek nem osztoznak az erőforrásokon. Egy napin azonban, amikor Jézus Krisztus megalapítja az Ő országát, meglátjuk végre, milyennek szánta Isten az embert és az életet.

Jelenések 10:7: Hanem azokban a napokban, amikor megszólal a hetedik angyal trombitájának hangja, beteljesedik az Isten titka, ahogyan hirül adta azt szolgálóinak, a prófétáknak.

8. Ekkor az a hang, amelyet a Mennyből hallottam, ismét beszélt velem és így szólt: Menny el, vedd át a nyitott könyvet, amely az angyal kezében van, aki a tengeren és a földön áll. 9. Odamentem az angyalhoz, és kértem tőle, adja át nekem a könyvecskét. Ő pedig így szólt hozzám: Vedd át, és edd meg! Keserűvé teszi a gyomrod, a szádban pedig édes lesz, mint a méz. 10. Tíz. Átvettem a könyvecskét és megettem. A számban olyan édes volt, mint a méz, de amikor megettem, keserűvé lett a gyomrom. Az alap elképzelés tehát az, hogy falja fel ezt a könyvet. Ma is szoktuk használni ezt a kifejezést: „szinte felfaltam ezt a könyvet.” És ahogy János felfalja ezt a könyvet, látni fogja, milyen dicsőséges lesz az az időszak, amikor Jézus Krisztus visszatér, milyen dicsőséges lesz az a pillanat, amikor Jézus Krisztus birtokba veszi a földet. A könyv azonban azért keserű, mert a földnek szörnyű csapásokon kell átmennie Jézus Krisztus ezeréves uralmát megelőzően. Hiszen elég csak egy kicsit előrébb lapoznunk a Jelenések könyvében, máris láthatjuk, milyen csapások sújtották a földet, ahogy Jézus egyenként feltörte a könyv pecsétjeit. Az bizony keserű pirula, Krisztus országának reménysége azonban édes, mint a méz. 11. És ez a szó hangzott felém: «Ismét prófétának kell, sok népről és nemzetről, nyelvről és királyról. Jelenések 11.1. Ekkor bírói pálcához hasonló mérővesszőt adtak a kezembe, és ez a szó hangzott: Kelj fel és mérd meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat. Ebből az Igerészből sok mindent megtudhatunk. Először is azt, hogy újjáépítették a jeruzsálemi templomot. A mi szemszögünkből nézve tehát a jövőben ez meg fog valósulni. Mégpedig a nagy nyomorúság időszakában, hiszen az még nem fejeződött be ezen a ponton, a hetedik trombitaszó még nem hangzott fel, és a harag hét poharának kiöntésére sem került még sor. A nagy nyomorúság időszakában tehát állni fog Jeruzsálemben a templom, vagyis valamikor a jövőben újjáépítik. Azután pedig a zsidók ismét ott imádják majd Istent. Most az 1980-as években járunk, és napjainkban is él Jeruzsálemben a zsidóknak egy csoportja, akik minden erejükkel azon vannak, hogy Jeruzsálemben a templom újra felépülhessen. Jeruzsálemben legalább két-három olyan szervezetet találunk, amelyek a jeruzsálemi templom újjáépítése mellett kötelezték el magukat. Olyannyira, hogy egyesek úgy érzik, erőszakkal kell majd elüldözniük a muzulmánokat a Templomhegyről, hogy az ismét az övék lehessen. Mások egy mérsékeltebb álláspontot képviselnek. Ők úgy gondolják, a megoldást a templomhegy felosztása jelentené. Elképzelésük szerint egy szent háború elkerülése érdekében a templomhegyen falat kéne emelni a Sziklatemplom északi részénél, ezzel osztva ketté a templomhegyi területet. Ez lehetővé tenné a zsidók számára, hogy a Templomhegy északi részén építsék újjá templomukat. Ezen a ponton szeretnék megemlíteni egy tudóst, dr. Asher Kaufmant, aki éveken át tanulmányozta a Templomhegyhez kapcsolódó feljegyzéseket, és

mindenféle dokumentumot, és meg van győződve arról, hogy Salamon temploma azon a területen állt annakidején a Templomhegyen, amely a Sziklatemplomtól északra helyezkedik el. A sziklatemplomtól körülbelül száz méterre északra helyezkedik el kisebb kő építmény, amit a Lelkek Templomának, vagy a Kőtáblák Templomának neveznek. Dr. Kaufmann szerint ezen a helyen állt a Szentek Szentje Salamon Templomában. Ezt bizonyítja az is, hogyha innen kelet felé fordulunk, a keleti kapun keresztül az Olajfák Hegyét pillanthatjuk meg. Ez is arra utal, hogy ezen a helyen állhatott annakidején Salamon Temploma. Ez a tudós tehát más zsidókkal egyetemben egy mérsékeltabb álláspontot képvisel, és úgy gondolja, hogy a templomot Jeruzsálemben Salamon templomának helyén lehetne ismét felépíteni, vagyis a Sziklatemplomtól északra, a Sziklatemplomot meg nem bolygatva. És személy szerint úgy gondolom, hogy dr. Asher Kaufmann csoportja diadalmaskodik majd. Mégpedig azért, mert a Jelenések 11-ben, amikor Jánost arra kéri Isten, hogy keljen fel és mérje meg az Isten templomát, az oltárt és az ott imádkozókat, a második versben további utasítást is kap: „De a templom külső udvarát hagyd ki, és ne mérd meg, mert megadatott a pogányoknak, hogy a Szent Várost tapodják negyvenkét hónapig” – olvassuk az Igében. János tehát azt az utasítást kapja, hogy a külső udvart – ez pedig annak a területnek felel meg, ahol a Sziklatemplom áll – ne mérje meg, mert ez a pogányoknak adatott. Ezékiel könyvében is találunk egy próféciát a felépítendő templomra vonatkozóan. Az Ezékiel 40-ben Isten a prófétát is arra kéri, mérje meg a templomot, Ezékiel pedig fel is jegyzi a mérés eredményét. Az Ezékiel 42:20-ban, ahogy Ezékiel megméri a templomtér kerületét, a következőket olvashatjuk: „Mind a négy égtáj felől megmérte, kőfala volt körös-körül, amelynek a hosszúsága is ötszáz, a szélessége is ötszáz könyök volt. Ez választotta el a szent területet a közönségestől. Mindennek fényében meggyőződésem, hogy a templom újjáépül Jeruzsálemben, illetve hogy a megoldást egy fal jelenti majd, amelyet a Sziklatemplomtól északra húznak fel, felosztva a Templomhegyet, és mintegy öt-hat hektárnyi területet biztosítva a zsidóknak, hogy ott felépíthessék új templomukat. Én tehát mindenképpen úgy gondolom, hogy a templomot újjáépítik, bár én akkor már nem leszek itt a földön. Úgy vélem, a szükséges intézkedéseket az Antikrisztus teszi majd meg miután Isten kidagadta az ő egyházát ebből a világból. Az Antikrisztus ugyanis szövetségre lép majd a zsidókkal. A hétéves időszak kellős közepén azonban megszegi a szövetséget. Bemegy a templomba, megáll a Szentek Szentjében, és kijelenti magáról, hogy ő Isten, felszólítva mindenkit arra, hogy őt istenként imádják. Én tehát úgy gondolom, hogy nem fogom látni a templomot Jeruzsálemben, mert addigra már elhagyom ezt a világot a többi hívővel együtt. Az Antikrisztus pedig ezt követően veszi át az uralmat. Érdekes látni Jeruzsálemben az áldozati rendszer feltámasztására irányuló törekvéseket. Létezik például Jeruzsálem Óvárosában egy rabbiképző intézet, ahol a fiatal rabbijelöltek megtanulhatják, hogyan kell megfelelő módon levágniuk az áldozati állatokat a Mózes harmadik könyvében leírtak szerint. A zsidóknak tehát létezik egy nagyon elszánt csoportja Jeruzsálemben, akik legszívesebben azonnal bevezetnék az áldozati rendszert. Olyannyira, hogy volt egy csoport, akik robbanószerekkel felfegyverkezve indultak el a Templomhegyre, hogy levegőbe röptessék a Sziklatemplomot. A rendőrség viszont még időben lefűlelte őket. Isten időzítése szerint tehát az áldozati rendszert egy napon újra bevezetik majd Izraelben. Én azonban személy szerint úgy vélem, erre majd azután kerül sor, hogy Isten az Ő gyermekeit kiragadta ebből a világból, vagyis akkor már én sem leszek itt.

3. Az én két tanúmnak pedig megadom, hogy ezerkétszázhatvan napig prófétáljanak zsákruhába öltözve. Ezt is mondja még Isten Jánosnak. 4. Ez a kettő pedig a két olajfa és a két gyertyatartó, amelyek a föld ura előtt állnak. 5. Ha valaki bántani akarja Őket, tűz tör elő szájukból és megemészti ellenségeiket, és ha valaki bántani akarja Őket, annak így kell megöletnie. Isten tehát két tanút küld, hogy tanúbizonyságot tegyenek a zsidóknak. A nem zsidók megtérési időszaka eddigre már befejeződik. Isten pedig még egy hétéves időszakon át munkálkodik a zsidókban. Dániel 9:24:”Hetven hét van kiszabva népedre és szent városodra. 25. Tudd meg azért és értsd meg, attól fogva, hogy elhangzott a kijelentés Jeruzsálem

újjáépüléséről, hét hét fog eltelni a fejedelem felkenéséig, azután még hatvankét hét, és újjáépülnek a terek és a falak nyomorúságos időkben. És valóban, 483 évvel azután, hogy Artaxerxesz király kiadta a parancsot, építsék újjá Jeruzsálemet, Jézus eljött a földre. Egy hétéves időszak tehát Izrael számára még hátra van. Ebben az időszakban Isten kimondottan Izraellel foglalkozik majd, és két tanút küld közéjük, akik közül az egyik Illés lesz. Az Ószövetség utolsó könyvében, Malakiás könyvében, annak is az utolsó néhány versében, Isten készen áll arra, hogy egy új fejezetet nyisson, és megnyissa az ajtót a nem zsidók előtt, elküldve hozzájuk a Szentlelket, és magát Jézus Krisztust, hogy magához vonjon sokakat a pogányok közül. Ahogy tehát Izrael fejezete egy időre lezárul, Isten utolsó szavai Izraelhez a következők. A Malakiás 3.23-ban a következőket olvashatjuk: Én pedig elküldöm Hozzátok Illés prófétát, mielőtt eljön az Úrnak nagy és félelmetes napja. 24. Az Atyák szívét a gyermekekhez téríti, a gyermekek szívét az Atyákhoz, hogy pusztulással ne sújtsam a Földet, amikor eljövök. Isten tehát megígéri, hogy Illés prófétát újra elküldi. A két tanú közül tehát az egyik kétségtelenül Illés lesz. Ezek a tanúk például tüzet bocsátanak ellenségeikre. Emlékezzünk csak vissza Illés próféta tetteire. Egyik alkalommal a király elküldte Illés után a parancsnokát ötven emberrel, hogy tartóztassák le. Illés éppen a hegy tetején tartózkodott, a parancsnok pedig így szólította meg a 2Királyok 1:9-ben: "Isten embere, a király azt parancsolja, hogy jöjj le!" 10. Illés így felelt az ötven ember parancsnokának: „Ha én az Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből, és emésszen meg téged ötven embereddal együtt!” Ekkor tűz szállt le az égből, és megemésztette őt ötven emberével együtt. 11. A király elküldte hozzá egy másik parancsnokát is ötven emberével, aki így szólította meg: „Isten embere, azt üzeni a király, hogy jöjj le azonnal!” 12. De Illés így felelt neki: "Ha én az Isten embere vagyok, szálljon le tűz az égből és emésszen meg téged ötven embereddal együtt!" Ekkor Isten tüze szállt le az égből és megemésztette őt ötven emberével együtt. 13. Még egy harmadik parancsnokát is elküldte ötven emberével együtt. Ez a harmadik parancsnok felérve térdre rogyott Illés előtt, könyörgött neki, és így szólt hozzá: "Isten embere, kérlek, legyen drága előtted az életem, és ötven szolgáltnak az élete! 14. Lásd, tűz szállt le az égből, és megemésztette az előbbi két parancsnokot és ötven emberüket, de most az én életem legyen drága előtted!" Illés pedig vele tartott. Látjuk tehát, hogy Illés képes volt arra, hogy tüze bocsásson ezekre az emberekre. A Jelenések könyvében szereplő két tanú is képes lesz rá. Mintha Illés a régi jól bevált módszeréhez folyamodna ismét.

Azt is látnunk kell, hogy a Jelenések 11.4-ben azt írja az Ige: Ez a két tanú a két olajfa és a két gyertyatartó. Ezen a ponton kell megemlítenünk Zakariás látomását. Zakariás pap volt, így feladatai közé tartozott a gyertyatartó mécseseit olajjal feltölteni a templomban – a szent helyen. A szent helyen ugyanis ott állt a menóra, a hétágú gyertyatartó, amit Mózes készített, amelynek mécseseit minden nap fel kellett tölteni olajjal. Mégpedig egy egészen különleges olajjal, amelyet az Istentől kapott utasítások alapján készítettek el. Az olajat azért volt olyan fontos mindennap pótolni, mert ezek a mécsesek világították be a szent helyet, és soha nem aludhattak ki. Ennek biztosítása pedig a templomban szolgáló pap feladata volt. Azt ugye tudjuk, hogy bármiféle tevékenység, amit újra meg újra el kell végeznünk, egy idő után monotonná válik. Gondoljunk csak a mosásra vagy a mosogatásra. Visszatérve tehát Zakariáshoz: Ő is papként szolgált Isten templomában, és egyik feladata közé tartozott ebből kifolyólag a mécsesek megtöltése olajjal minden nap. Ezt azonban bizonyos szertartások előzték meg, amelyeken végig kellett mennie. Elképzelhető tehát, hogy Zakariás kezdett nagyon belefáradni ebbe a mindennapos gyakorlatba, és az egyik nap volt egy látomása, amelyben két olajfát látott. A két olajfából pedig két aranycsövön át aranyszínű olaj folyt a mécsesekbe. Mivel tehát az olaj közvetlenül a fából csordogált a lámpatartó mécseseibe, nem volt szükség a papra, hogy mindennap feltöltse olajjal a mécseseket. Nem volt szükség erre a mindennapi monoton gyakorlatra. A Zakariás 4.6-ban azt olvashatjuk, hogy Isten a következőket mondja: Az Úr Igéje ezt mondja Zerubbábelnek: Nem hatalommal és nem erőszakkal, hanem az én

lelkemmel. Az olaj a Szentlélek szimbóluma. És az erő, a hatalom a Szentlélekben van. És abban, hogy Isten folyamatosan ellát bennünket az Ő Szentlelkével.

Visszatérve a Jelenések 11.4-hez: Ez a kettő pedig a két olajfa és a két gyertyatartó. 6-os vers. Nekik megvan az a hatalmuk, hogy bezárják az Eget, hogy ne essék eső prófétálásuk napjaiban. Vagyis három és fél éven át sehol a földön nem esik majd az eső. Képzeljük csak el azt az aszályt, ami ennek eredményeként sújtja majd a földet. Ne feledjük, hogy Illés földi élete során, amikor buzgón imádkozott azért, hogy ne legyen eső, nem is volt eső a földön három évig és hat hónapig. Ezt olvashatjuk a Jakab 5:17-ben. 6-os vers második fele. És van hatalmuk arra, hogy a vizeket vérré változtassák, és megverjék a Földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják. Azt tehát biztosra vehetjük, hogy a két tanú közül az egyik Illés próféta lesz, a másik tanú kilétével kapcsolatban nem lehetünk ennyire biztosak. Az igemagyarázók véleménye eltér erre vonatkozóan. Egyesek úgy gondolják, a másik tanú Mózes lesz. Mózes képviseli a törvényt, Illés pedig a prófétákat. Ha Bibliánkban a Máté 17-hez lapozunk, arról olvashatunk, hogy Jézus egy nap felvitte Pétert, Jakabot és Jánost egy hegyre, ott pedig szemük láttára elváltozott. Arca fénylett, mint a nap, ruhája pedig fehérén ragyogott, mint a fény. És akkor ott a hegyen megjelent Mózes és Illés. Ez is utalhat arra, hogy a jövőben ismét együtt jelennek meg két tanúként, együtt szolgálva Istent.

A Jelenések 11.6-ban azt olvassuk, hogy e két tanúnak hatalma lesz arra is, hogy vizet vérré változtassa. Ne feledjük, hogy ez volt az egyik csapás, amit Mózes idejében Isten az egyiptomiakra bocsátott Mózesen keresztül. A Jelenések 11.6-ban pedig azt is olvashatjuk még, hogy hatalmuk van arra, hogy megverjék a földet mindenféle csapással, ahányszor csak akarják. Mindez tehát Mózesre mutat. Más elképzelések szerint azonban a másik tanú Illés oldalán Énók lesz, aki nem halt meg. A Zsidók 11:5-ben azt olvassuk róla, hogy „hit által ragadtatott el Énók, hogy ne lásson halált, és nem találták meg”. Zsidók 9:27: „Elrendeltetett, hogy az emberek egyszer meghaljanak”. Az ószövetségi időkben azonban két emberrel ez még nem történt meg: Énókkal és Illéssel. Ők tehát visszatérnek, hogy ezúttal őket se kerülje el a halál. A 7-es vers ugyanis elárulja nekünk, hogy amikor bevégezük bizonyágtételüket a fenevad, amely feljön az Alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli Őket. Ők tehát, ha megkésve ugyan, de végül találkoznak a halállal. Léteznek meggyőző érvek, amelyek Mózes mellett szólnak, illetve amelyek Énók mellett szólnak. Őszintén szólva nem tudom, hogy ki lesz a másik tanú, de nem is számít ez igazán. Tehát még egyszer a 7-es vers: És amikor bevégezük bizonyágtételüket, a fenevad, amely feljön az Alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli Őket. Addig azonban a fenevad ezt nem teheti meg, amíg be nem végezték bizonyágtételüket. Mert meg van szabva az az idő, amely alatt Ők bizonyágot tesznek – ezerkétszázhatvan nap. Tehát csak miután bevégezük bizonyágtételüket, lesz a fenevadnak hatalma arra, hogy megölje Őket. Bizonyos értelemben én úgy gondolom, hogy amikor életünket odaszánjuk Istennek, onnantól valóban az Ő kezében van az életünk, és Neki van egy terve velünk. Van számunkra egy megvalósítandó feladata, és egészen addig megóv bennünket itt a földön, amíg ezt a feladatot be nem teljesítjük. Gondoljunk csak bele azokba az esetekbe – például egy autóbalesetbe –, amikor az embernek meg kellett volna halnia és csodával határos módon mégis életben marad. És az orvosok is mondják, hogy ez hihetetlen, és Istennek még dolga van vele. És én úgy gondolom, hogy ez igaz; hogy az Úr igenis megóv bennünket, vagyis életben maradunk egészen addig, amíg Isten az Ő munkáját el nem végezte – bennünk és rajtunk keresztül. Úgy gondolom azonban, hogy amikor bevégezzük bizonyágtételünket, az Úr bennünket is kiragad ebből a világból, hogy vele lehessünk; hiszen miért tartana itt bennünket tovább. Istennek tehát mindannyiunk számára van egy feladata. A Filippi 3.12-ben ezt írja Pál: „Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már célnál volnék, de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus.” Pál tulajdonképpen azt mondja, hogy amikor Jézus Krisztus megragadta Őt, egy különleges terve volt az életére. Sőt mi több, az Úr megmutatta Pálnak mindazokat a dolgokat, amelyeket elér majd az Úrnak, de amelyek miatt

szenvednie is kell majd az Úrért. Az Igében látjuk, hogy Pált néhány alkalommal megpróbálták megölni. Egyszer például megkövezték és úgy tűnt, hogy meghalt, ezért kivonszolták a városon kívülre és otthagyták. Később, amikor Pál erről ír, tulajdonképpen azt mondja, ő sem tudja, valóban meghalt-e azon a ponton, amikor megkövezték vagy sem. A II. Korinthus 12.2-ben ezt írja Pál: „Ismerek egy embert a Krisztusban tizennégy évvel ezelőtt, hogy testben-e vagy testen kívül-e, nem tudom, csak az Isten tudja – elragadtatott a harmadik égig. 4-es vers: Elragadtatott a Paradicsomba és olyan kimondhatatlan beszédeket hallott, amelyeket nem szabad embernek elmondania. 7-es vers második felétől: Ezért tehát, hogy el ne bizakodjam, tövis adatott a testembe, a Sátán angyala, hogy gyötörjön, hogy el ne bizakodjam. Azok tehát, akik megkövezték Pált, meg voltak győződve arról, hogy meghalt. A barátai is azt hitték, hogy meghalt. Ott álltak Pál körül és gyászolták, és akkor Pál hirtelen megrázta magát és felállt, majd azt mondta: „Jó, menjünk vissza a városba és prédikáljunk tovább”. A barátai pedig értetlenül néztek reá: ”De hát Pál! Ez örültség. Ismét megköveznek!” Istennek azonban még feladata volt Pál számára. Isten ezért megóvta Őt a haláltól, ahogy bennünket is megtart, amíg be nem végezzük bizonyágtételünket. Amikor azonban a tanúk bevégezik bizonyágtételüket, a fenevad, amely feljön az Alvilágból, hadat indít ellenük, legyőzi és megöli őket. 8. Holttestük a nagyváros utcáján hever, amelynek neve lelki értelemben Szodoma, és Egyiptom, ahol az Ő Urukát is megfeszítették. Vagyis itt Jeruzsálem városáról van szó. 9. A népek és törzsek, a nyelvek és nemzetek fiai látják az Ő holttestüket három és fél napig, de nem engedik sírba tenni. Hogyan lehetséges az, hogy az egész világ látja a holttestüket ott heverni az utcán? Műholdas közvetítéssel. Néhány évtizeddel ezelőtt ez még nem lett volna lehetséges. Ez a prófécia nem is olyan régen még nem teljesedhetett volna be. Mostanra azonban már műholdak segítségével élő közvetítést lehet sugározni Jeruzsálemből. Az ember otthon a nappalijában hátradőlhet a karosszékében, és élőben figyelheti a Jeruzsálemi eseményeket. A nagy tévécsatornák tehát, mint Amerikában a CNN, az NBC, vagy a CBS, elküldik majd tudósítóikat. Szerintem sokan közülük akkor még itt lesznek a földön! Ők majd tudósítanak erről a különleges eseményről, beszámolnak erről a két emberről, akik megdöbbentették a világot bámulatos hatalmukkal, és oly sok problémát okoztak, mert visszatartották az esőt, és tüzet bocsátottak az emberekre. Biztos vagyok benne, hogy ezek a tévétársaságok külön embereket küldenek majd Jeruzsálembe, hogy dokumentumfilmet készítsenek erről a két tanúról. Érdekes, hogy az idén, ahogy gyülekezetünk tagjaival ellátogatunk Jeruzsálembe, velünk tart a CBS tévécsatornától egy riporter. Azt persze még nem lehet tudni, mi kerekedik majd belőle. Hiszen gyakran előfordul, hogy az ember mond valamit, de miután összevágták mondatait, amit mond, már nem is úgy hangzik, mint eredetileg, és valahogy már nem is ugyanazt jelenti. A lényeg azonban, hogy ezen a két emberen lesz a világ szeme, ahogy filmezik őket. Amikor pedig meghalnak, az emberek annyira dühösek lesznek rájuk a különféle csapások miatt, amiket a földre bocsátottak, hogy nem hajlandóak eltemetni őket. Engedik, hogy holttestük ott heverjen az utcán, és ahogy az emberek elsétálnak mellettük, jól megrugdossák őket, leköpik, tehát különböző formában megbecstelenítik a holttesteket.

10. A föld lakói pedig örülnek ennek és vigadnak, ajándékokat küldenek egymásnak, mert ez a két próféta gyötörte meg a föld lakóit. Óriási ünneplésben tör ki tehát az egész világ a két tanú halálának hírére. Boldogok lesznek, hogy az a két bajkeverő végre meghalt. Az Antikrisztust pedig hősként ünneplik majd. 11. A három és fél nap elmúltával azután az Istentől az élet lelke szállt beléjük, és lábra álltak. Nagy félelem fogta el azokat, akik látták őket. 12. És hatalmas hangot hallottak a Mennyből, amely így szólt a két prófétához: Jöjjetek fel ide! És ellenségeik szeme láttára felmentek a felhőben a Mennybe. Képzeljük csak el, ahogy ott áll sok-sok ember, és kamerával veszi mindazt, ami történik! Biztosan tátva marad a szájuk, ahogy a két tanú hirtelen lábra áll, majd felemelkedik az égbe. 13. Abban az órában nagy földrengés támadt és a város tized része összedőlt, a földrengés megölt hétezer főnyi embertömeget, a többiek pedig rémület szállta meg és dicsőítették a menny Isténét. 14. A második jaj elmúlt, íme a harmadik

jaj eljön hamar. A 15. vershez érve visszatérünk a trombitaszókhöz: a hetedik trombitaszó harsan majd fel. 15. A hetedik angyal is trombitált, és hatalmas hangok szólaltak meg a mennyben: a világ felett a királyi uralom a mi Urunké, az Ő Krisztusáé lett, és Ő fog uralkodni örökkön örökké. Isten tehát kiönti az Ő ítéletét a földre, hogy előkészítse a világot Jézus Krisztus visszatérésére, és az Ő országának megalapítására. Megszólal tehát a 7. trombita, a mennyben pedig hatalmas hangon hirdetik, hogy Krisztusé a hatalom, hogy Ő fog uralkodni örökkön-örökké. 16. Ekkor a 24 vén, akik Isten előtt ülnek trónjaikon, arcra borultak és imádták Istent. 17. És így szóltak: Hálát adunk Neked Urunk, mindenható Isten, aki vagy és aki voltál, hogy kezedbe vetted nagy hatalmat és uralkodsz. Végre vége a várakozásnak. Eljött az Úr ideje. 18. Haragra lobbantak a népek, de eljött a Te haragod és a halottak felett való ítélet ideje, hogy megadd a jutalmat szolgálóknak, a prófétáknak és a szenteknek, és azoknak, akik félik a Te nevedet; a kicsiknek és a nagyoknak, hogy elpusztítsd azokat, akik pusztítják a földet. 19. És megnyílt az Isten temploma a Mennyben - a földi templom ugye csak modellje Isten mennyei templomának -, és megjelent templomában az Ő szövetségének ládája, amelynek mintájára készítette Mózes a szövetség ládáját itt a földön. És villámlás, zúgás és mennydörgés, földrengés és nagy jégeső támadt. Így jutunk el a 12. fejezethez, amely szintén egy kitérőt jelent. Az eddig látott történet fonalát a 16. fejezetben vesszük fel ismét, amelyben sor kerül a harag hét poharának kiöntésére. A 12., 13., 14., illetve 15. fejezetben pedig a történések más részeibe nyerhetünk bepillantást.

Jelenések 12.1. Ekkor nagy jel tűnt fel az Égen, egy asszony a Napba öltözve és lába alatt a Hold, a fején pedig tizenkét csillagból álló korona. Az asszony kilétét Mózes első könyve fedi fel előttünk. Józsefnek is volt egy álma, amelyben meghajolt előtte a Nap, a Hold és tizenegy csillag. Ez az asszony tehát nem más, mint Izrael népe. A tizenkét törzs, akik Jákób leszármazottai. 2. Várandós volt, és vajúdva, szüléstől gyötrődve kiáltozott. Tehát készen állt arra, hogy megszüljön gyermekét. Látnunk kell, hogy Isten terve Izrael népével az volt, hogy elhozzák a Messiást a világba. Isten akarata szerint a Messiás Ábrahám és Dávid leszármazottja lesz; Isten tehát Izrael népét választotta ki erre a feladatra, hogy rajtuk keresztül eljöjjön a világba a Megváltó. Istennek egy bizonyos népet mindenképpen választania kellett – és Izraelt választotta. Ezért mondjuk azt, hogy Izrael népe a választott nép. De mire választotta ki őket Isten? Arra, hogy rajtuk keresztül hozza el fiát a világba. Ebben csak az a szomorú, hogy miután Isten valóban használta is Őket és elhozta rajtuk keresztül a Messiást, a zsidó nép elutasította Isten fiát, akit maga Isten küldött a világba. Izrael népe azonban nemcsak Jézus Krisztust utasította el, hanem korábban már a prófétákat is, akiket Isten küldött. Az egyik alkalommal Jézus meglehetősen feldühítette a zsidókat egyik példázatával, amelyet a Máté 21.33-tól olvashatunk: Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített és őrtornyot épített benne, azután bérbe adta a munkásoknak és idegenbe távozott. 34. Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte szolgálóit a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést. 35. A munkások megfogták szolgálóit és kit megvertek, kit megölték, kit pedig megköveztek közülük. 36. Aztán ismét küldött szolgálókat, többet, mint először, de ugyanígy bántak azokkal is. 37. Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta, „a fiamat meg fogják becsülni”. 38. De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: „Ez az örökös. Gyertek, öljük meg, és azután mienk lesz az öröksége.” 39. Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre és megölték. 40. Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal? 41. Ezt felelték Neki: „Mivel gonoszak, Ő is gonoszul veszi el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében.” Ez a példázat tehát mindenképpen azok ellen a zsidók ellen szólt, akik üldözték a prófétákat. Apcsel. 7.52. „A próféták közül kit nem üldöztek a Ti atyáitok?” – teszi fel a kérdést István. Isten tehát Izrael népét választotta ki arra a feladatra, hogy rajta keresztül elküldje fiát a világba. Izrael, ez az asszony várandós, és vajúdva, szüléstől gyötrődve kiáltozik.

Jelenések 12.3. „Feltűnt egy másik jel is az Égen. Íme! Egy hatalmas, tűzvörös sárkány - a Sátán - amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém. 4. Farka magával sodorta az Ég csillagainak egyharmadát, és ledobta a földre. És a sárkány odaállt a szülni készülő asszony elé, hogy amikor szül, felfalja a gyermekét. Két jel tűnik hát fel az Égen: először is az asszony – Izrael népe; az asszony pedig vajúdik és már csaknem megszülette fiúgyermekét, a Messiást. Megjelenik azonban a Sátán is, lesben állva, hogy abban a pillanatban elpusztítsa a fiúgyermeket, amikor megszületik. Emlékezzünk csak Heródesre, amikor megálltak nála a Napkeleti Bölcsek, és megkérdezték Tőle, hol kell megszületnie a királynak, Heródes akkor megkérdezte az írások ismerőit, akik azt válaszolták Neki, Betlehemben születik meg a király. Heródes tehát Betlehembe irányította a Napkeleti Bölcseket. Mielőtt azonban továbbindultak, még arra kérte Őket, hogy amikor odaérnek Betlehembe és megtalálják a királyt, akkor térjenek Hozzá vissza, és számoljanak be Neki arról, hogy hol találták meg a királyt, hogy utána Ő is elmehessen és leborulhasson előtte. Heródes király bizony paranoiás volt. Rettegett attól, hogy bárki is megfosztja Őt trónjától. Korábban már megölte feleségét és megölte fiait is. Akkortájt az a mondás járta, hogy Heródes disznói nagyobb biztonságban vannak, mint saját fiai. Heródes féltette trónját, és minden bokor mögött valamiféle összeesküvést látott meghúzódnival. Ugyanez a rettegés fogta el Őt akkor is, amikor meghallotta, hogy megszületett a király. Arra kérte tehát a Napkeleti Bölcseket, hogy térjenek vissza hozzá és számoljanak be mindenről, nyilvánvalóan azért, hogy utána elmehessen és megölhesse a megszületett Messiást. Amikor azonban a Napkeleti Bölcsek nem tértek vissza Hozzá, elrendelte, hogy Betlehemben és környékén minden két évnél fiatalabb fiúgyermeket öljenek meg. Itt látjuk tehát a Sárkányt, aki kész arra, hogy felfalja a gyermeket abban a pillanatban, hogy megszületik. Még egy fontos dolgot láthatunk a Jelenések 12.4-ben: mivel az angyalokra az Ige többször csillagként utal, ez az Igevers azt is jelentheti, hogy amikor a Sátán fellázadt Isten ellen, az angyalok egyharmada is fellázadt vele együtt. Ezért is gondolom, hogy Isten három magasabb beosztású angyalt teremtett, akiket arkangyalokként említ az Ige. Ők a kerubok csoportjába tartoznak, de ezen a csoporton belül is egy különleges helyet foglalnak el. Ez a három arkangyal pedig nem mást, mint Gábriel, Lucifer és Mihály. Valószínűleg mindhárman az angyali seregek egyharmadának vezetői voltak. Amikor pedig Lucifer fellázadt Istennel szemben, úgy tűnik, hogy az alá tartozó angyalok, vagyis az angyali seregek egyharmada is fellázadt vele együtt. A Jelenések 12.4-ben azt olvashatjuk, hogy farka magával sodorta az ég csillagainak egyharmadát. Azt nem tudjuk pontosan, hogy az angyalok lázadására mikor került sor. Kétségtelen, hogy még a világ teremtése előtt, de hogy pontosan mikor, azt nem tudjuk. Lázadásának pillanatáig a Sátán egy tökéletes angyalnak számított. Az Ezékiel 28.12-ben ezt olvashatjuk róla: Te voltál a mintakép! Tele bölcsességgel, tökéletesen szép. 15-ös vers. Feddhetetlen életű voltál, teremtésed napjától fogva, míg álnokság nem lett található benned. Az Ézsaiás 14-ben azt olvashatjuk, hogy a Sátán büszkévé vált, és ezt mondta magában: „Felmegyek az Égbe, Isten csillagai fölé emelem trónomat. Odaülök az Istenek hegyére, a messze Északon. Fölmegyek a felhők csúcsára, hasonló leszek a Felsőszékhez – vagyis olyan leszek, mint Isten. Ezt láthatjuk az Ézsaiás 14., 13-14-ben. A Sátán azonban elbukik. Eljön majd az a nap, amikor meglátjuk a Sátánt, és nagyon elcsodálkozunk mert azt kérdezzük majd: ”Ő okozott nekünk ennyi bajt? Hihetetlen!” – ezt olvashatjuk az Ézsaiás 14-ben.

Tehát feltűnt egy másik jel is az Égen, visszatérve a Jelenések 12-höz: Egy hatalmas tűzvörös Sárkány, amelynek hét feje és tíz szarva volt, és a hét fején hét diadém. Ez az Antikrisztus leírására emlékeztet bennünket; az Antikrisztus ugye a Sátán megtestesülése. Farka magával sodorta az Ég csillagainak egyharmadát. 5. Az asszony fiúgyermeket szült, aki vasvesszővel legeltet minden népet. Később, amikor Jézus Krisztus visszatér a földre, hogy megalapítsa az Ő országát, ugyanezt mondja az Ige, hogy vasvesszővel legelteti a népeket. A gyermek elragadtatott az Istenhez, az Ő trónusához. Pillanatnyilag is ott van. Hiszen Jézus a

feltámadását követően felment a Mennybe. Az evangéliumok beszámolnak erről. Például Lukács evangéliuma. Jézus tehát most is ott van, trónján ül és arra vár, hogy az Atya mindent az Ő lába alá vessen. Tehát: az asszony fiúgyermeket szült, a gyermek elragadtatott az Istenhez, az Ő trónusához. Így érkezünk el a 6-os vershez, amely pedig már a jövőbe kalauzol bennünket. Az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig. A Máté 24.3-ban a következő kérdést tették föl a tanítványok Jézusnak: Mi lesz a jele a Te eljövetelednek és a világvégének? Jézus pedig először felsorolta a jeleket, majd pedig a 15. versben a következőket mondja: Amikor pedig meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen, aki olvassa, értse meg. 16. Akkor azok, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekre. 17. Aki a ház tetején van, ne szálljon le, hogy kihozzon valamit. 18. „És aki a mezőn van, térjen vissza, hogy elhozza felső ruháját. Mit mond tehát Jézus? Azt, hogy amikor ez megtörténik – meneküljétek a pusztába! Ezen a ponton azonban felmerül a kérdés, hogy miről van itt szó, amikor Jézus azt mondja: Amikor meglátjátok a pusztító utálatosságot, ahogy Dániel próféta megmondta, ott állni a szent helyen. Mit jelent ez? Miután újjáépül Jeruzsálemben a zsidók temploma, és ismét bevezetik az áldozati rendszert, a hétéves időszak felénél, vagyis a hét év kezdetétől számított három és fél év elteltével (hadd jegyezzem meg, hogy ez nem azt jelenti, hogy a templom megépítése után három és fél évvel), hiszen elképzelhető például, hogy három éven át építik a templomot, és a templom megépülését követően nagyon gyorsan megjelenik már a pusztító utálatosság a szent helyen. A lényeg azonban az, hogy a hétéves időszak felénél az Antikrisztus elmegy Jeruzsálembé, és bemegy a Szentek Szentjébe a zsidók újjáépített templomában. Ott pedig kijelenti magáról, hogy Ő Isten, sőt mi több, azt követeli az emberektől, hogy Őt Istenként imádják. Ez tehát az a pusztító utálatosság, amit Dániel próféta említ. Jézus tehát a Máté 24-ben azt mondja: Abban a pillanatban, hogy ez megtörténik, hagyjatok ott csapat-papot és meneküljétek. Az asszony tehát elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig; vagyis: három és fél éven át. Jelenések 12.6. Az a hely, ahová az asszony a pusztába menekül, elképzelhető, hogy nem más, mint Petra városa – a Sziklaváros; a Holt-tengertől dél-keletre. Az Ézsaiás 16.1-ben ugyanis ezt olvashatjuk: Küldjétek bárányokat az ország uralkodójának Szelából, a pusztaságon át Sion leányának hegyére. Egyesek szerint Szela Petra városát jelenti, amely a mai Jordánia területén található. Az Ézsaiás 16:4-ben pedig az angol fordítás értelmében a következőket olvashatjuk: „lakozzanak benned menekültjeim, Ó Moáb, légy rejtkehelyük, ha jön a pusztító. Ez pedig azért érdekes, mert Moáb a mai Jordániát jelenti, ahol Szela, vagyis Petra városa található. Petrába, a Sziklavárosba menekülnek tehát a pusztában, ahol Isten három és fél éven át gondoskodik róluk. Persze felmerül a kérdés: hogyan gondoskodik majd róluk az Isten a pusztában három és fél éven át? De hát gondoljunk csak arra, amikor Isten negyven éven át gondoskodott Izrael népéről a pusztában. Akkor mannával táplálta őket, és ezt most is megteheti. Illésnek pedig madarak hoztak ételmezt. Az tehát egészen biztos, hogy három és fél éven át gondoskodik majd róluk. 7-es vers. Ezután háború támadt a Mennyben. Mihály és angyalai harcra keltek a Sárkánnyal és a Sárkány is harcra kelt angyalaival együtt. Tehát vegyük észre, hogy a Sárkánynak is voltak angyalai, akik bekapcsolódtak a csatába. 8. De nem tudott felülkerekedni és azért többé nem volt maradása a Mennyben. A dolgok jelenlegi állása szerint a Sátánnak egyelőre bejárása van a Mennybe. A Sátán pedig ezt ki is használja, és eljár a Mennybe, hogy bennünket vádoljon Isten előtt. „Nézd csak ott azt az embert! – mondja a Sátán Istennek. Elvileg Ő a Te szolgád. Láttad, mit tett a múlt héten? Szörnyű”. Ezt látjuk Jób könyvében is. Jób 1.6. Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek és megálltak az Úr előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is. 7. Az Úr megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az Úrnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem. 8. Erre ezt mondta az Úr a Sátánnak: „Észrevetted-e szolgámat, Jóbot? Nincs hozzá fogható a földön; feddhetetlen és becsületes ember, féli a Istent és kerüli a rosszat. 9. A Sátán így felelt az Úrnak: „Nem ok

nélkül féli Jób az Istent, 10, hiszen Te oltalmazod Őt; a házat és mindenét, amilye csak van. Keze munkáját megáldottad és jószága elszaporodott a földön. 11. De nyújtsd csak ki a kezed és tedd rá arra, amilye van, majd káromol még Téged. A Sátán tehát itt szintén azzal gyanúsítja Jóbát Isten előtt, hogy csak érdekből szereti Istent. Csak azért, mert Neki abból haszna van. 12. Az Úr ezt felelte a Sátánnak: Mindenét a kezvedbe adom, csak rá, magára nem vethetsz kezet. A Sátán pedig élt ezzel a lehetőséggel. Minden vagyonától megfosztotta Jóbát. Jób azonban leborult és imádta Istent. A Jób 1.21-ben így szólt: Mezítelen jöttem ki anyám méhéből, mezítelen is megyek el. Az Úr adta, az Úr vette el. Áldott legyen az Úr neve. 22-es vers. Még ebben a helyzetben sem vétkezett Jób, és nem követett el megbotránkoztató dolgot Isten ellen. Jób 2.1. Történt egy napon, hogy az istenfiak megjelentek és megálltak az Úr előtt. Velük együtt megjelent a Sátán is és megállt az Úr előtt. 2. Az Úr megkérdezte a Sátánt: Honnan jössz? A Sátán ezt felelte az Úrnak: A földön barangoltam, ott jártam-keltem. 3. Erre ezt mondta az Úr a Sátánnak: „Észrevetted-e szolgámat, Jóbát? Nincs hozzá fogható a földön; fedhetetlen és becsületes ember, féli az Istent és kerüli a rosszat. Még most is kitartóan feddhetetlen. 4. A Sátán azonban így válaszolt az Úrnak: „Bőrért bőrt ad az ember, de az életéért mindent odaad. 5. Nyújtsd csak ki a kezed, és tedd rá a csontjaira és a húsára, majd káromol még Téged. 6. Az Úr ezt felelte a Sátánnak: A kezvedbe adom, csak az életére vigyázz! Isten tehát bizonyos határokat állított fel a Sátánnak. Jóbát hamarosan rosszindulatú fekélyek borították tetőtől talpig, úgyhogy csak hamuban tudott feküdni. 9-es vers. A felesége ezt mondta Neki: Még most is kitartóan feddhetetlen vagy? Átkozd meg Istent és halj meg. Azután jöttek a barátai és nem értették a helyzetet; majd elkezdtek Jóbát mindenféle titkos bűnökkel vádolni. Jób könyve tehát jól példázza azt, hogy a Sátánnak igenis van bemenetele jelenleg a mennybe, és hogy a Sátán a mennyben nem tesz mást, mint Isten gyermekeit vádolja Isten előtt. Visszatérve azonban a Jelenések 12-höz. Ezekben az Igeversekben láthatjuk, hogy a Sátánt egy napon végérvényesen száműzik a mennyből. Egy napon Mihály az Ő angyalaival harcba száll ellene. 9. És levettetett a hatalmas Sárkány, az ősi kígyó, akit Ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megteveszti az egész földkerekséget: levettetett a földre és vele együtt angyalai is levettettek. Mivel az emberek elutasítják az igazságot, Isten megengedi, hogy megtevéssék őket. Ha nem akarod elhinni Isten igazságát, Isten megengedi, hogy akár egy teljességgel lehetetlen történetet is elhiggy. Ha nem akarod elhinni, hogy Isten teremtette a földet, ha nem akarod elhinni, hogy Isten teremtett téged is, ha nem vagy hajlandó elhinni, hogy Isten tervezte meg a szervezetedet, a szemedet például, amely egy igencsak bonyolult szerkezet látóidegekkel, csapokkal, pálcikákkal, ha nem vagy hajlandó elhinni azt, hogy ezt valakinek meg kellett terveznie és teremtenie, jó, rendben, akkor higgy el egy örülséget! Miszerint egy giliszta, amikor előmászott az iszapból, testének felső részét megégette a nap, így azon a részen egy kis szeplő jelent meg, majd elindult a mutáció folyamata, és az évmilliók során ebből a szeplőből szépen lassan kialakult a szem. Ez a hihetetlenül bonyolult szerkezet, ami leképezi azt, amit látunk, utána pedig elküldi ezt az információt az agynak – bámulatos! És mégis vannak olyan tudósok, akik hajlandók elhinni ezt az örült történetet. Pedig ha ezt valaki elmeséli a gyerekeknek, még ők sem hiszik el! Ha tehát valaki nem hajlandó elhinni az igazságot, Isten megengedi, hogy elhiggye a hazugságot, függetlenül attól, mennyire abszurd is ez a hazugság. Róma 1.28. És mivel nem méltatták Istent, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatotta Őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék, ami nem illik. Ha nem vagyunk hajlandók tudomást venni Isten megengedi, hogy haszontalanná váljon gondolkodásunk. Ha nem akarjuk elhinni az igazságot, Isten megengedi, hogy a hazugságot higgyük el. Az Ige azt is elárulja nekünk, hogy az Antikrisztus nagyon sikeresen megteveszti majd az embereket. Azok, akik nem akarták Isten igazságát elhinni, végül az Antikrisztus hazugságát hiszik el. A János 5:43-ban Jézus a következőket mondja: „Én az atyám nevében jöttem, mégsem fogadtatok be. Ha más a maga nevében jön, azt befogadjátok.” Tulajdonképpen Jézus is azt mondja, ha nem akarjátok befogadni az igazságot, majd

elfogadjátok a hazugságot. A Sátán a világ megtévesztője. Figyeljünk oda, hogy bennünket ne tévesszen meg, és ne térítsen el Istentől, az igazságtól és Isten szeretetétől, amely a miénk Krisztusban!

Jelenések 12.9. még egyszer: „És levettetett a hatalmas Sárkány, az ősi kígyó, akit Ördögnek és Sátánnak hívnak, aki megtéveszti az egész földkerekséget. Levettetett a földre és vele együtt angyalai is levettek. 10. Hallottam, hogy egy hatalmas hang megszólal a Mennyben: Most lett a mi Istenünké az üdvösség, az erő és a királyság, a hatalom pedig az Ő Krisztusáé, mert levettetett testvéreink vádlója, aki a mi Istenünk színe előtt éjjel és nappal vádolta Őket. A Sátán éjjel és nappal vádol bennünket. 11. Legyőzték Őt a bárány vérével és bizonyágtételük Igéjével azok, akik nem kímélték életüket mindhalálig. Mi Jézus Krisztus vére által győzedelmeskedhetünk a Sátán felett. Bennünket Jézus Krisztus megváltott, megvásárolt. A Róma 8:12-ben a következőket írja Pál: Ezért, testvéreim, adósok vagyunk, de nem a testnek, hogy test szerint éljünk. Pál ezután arra bátorít bennünket, hogy éljünk a lélek szerint. I. Korinthus 6.19. Vagy nem tudjátok, hogy testetek, amit Istentől kaptatok, a bennetek lévő Szentlélek Temploma, és ezért nem a magatokéi vagytok? 20. Mert áron vétettetek meg, dicsőítsétek tehát Istent testetekben. „Nem a magatokéi vagytok.” – mondja Pál. „Áron vétettetek meg.” Régi életünk, a régi természetünk meghalt, halottnak tartjuk, hogy egy új életet élhessünk Krisztus szerint lélekben. Bizonyágtételünk pedig az, hogy Jézus Krisztus tulajdon vérével megváltott bennünket, és új élettel ajándékozott meg. Ezzel a bizonyágtétellel tudunk győzni a Sátán felett.

12. Ezért vigadjatok Egek, és akik bennük lakoztok. Jaj a földnek és a tengernek, mert leszállt hozzátok az Ördög nagy haraggal, mivel tudja, hogy kevés ideje van.

Nagyjából három és fél évvel ezután megkötözik a Sátánt, és az abusszóba vetik. A Sátán tehát dühös, legyőzték, és minden haragját kiönti majd azokra, akik abban az időben élnek a földön.

13. Amikor látta a Sátán, hogy levettetett a földre, üldözőbe vette az asszonyt, aki a fiúgyermeket szülte. Vagyis a Sárkány üldözőbe veszi Izrael népét. Ez pedig annyit jelent, hogy a zsidó nép, amelynek már eddig is oly sok üldöztetésben volt része, ismét üldöztetés tárgya lesz. Gondoljunk csak azokra az atrocitásokra, amelyek a zsidó népet a múltban érték. Gondoljunk a spanyol inkvizícióra vagy a zsidók tömeges pusztítására Hitler parancsára. Majd később a zsidók üldözésére a Szovjetunióban a kommunista uralom alatt. A zsidóknak már eddig is nagyon sok jutott az üldöztetésből. Vannak olyanok, akik gyűlölik őket, anélkül, hogy meg tudnák azt igazán indokolni. Az antiszemitizmus nagyon is jelen van a világban. Egy gonosz dolog, ami azonban még ennél is szomorúbb, hogy a zsidó népre a jövőben is üldöztetés vár még. Hiszen a 13. versben azt olvashatjuk: Amikor látta a Sárkány, hogy levettetett a földre, üldözőbe vette az asszonyt, aki a fiúgyermeket szülte. 14. De az asszonynak a nagy sas két szárnya adatott, hogy a pusztába repüljön az Ő helyére, hogy ott tápláltassék ideig, időig és idő feléig. Az ideig kifejezés egy évet jelent, az időig kifejezés két évet, az idő feléig ez pedig fél évet jelent, vagyis összesen három és fél év ez, ezerkétszázhatvan nap. 15. A kígyó pedig a szájából folyónyi vizet árasztott az asszony után, vagyis egy egész sereget küldött utána, hogy elsodortassa az árral. 16. De segített a föld az asszonynak, megnyitotta a föld a száját és elnyelte a folyót, amelyet a Sárkány árasztott a szájából. Az Izraelt üldöző sereg tehát elpusztul, ahogy megnyílik alatta a föld. Ezen a ponton lapozzunk csak vissza Mózes negyedik könyvéhez. A 16. fejezetben azt olvashatjuk, hogy Kórah felkelt Mózes ellen 250 emberrel Izrael fiai közül, akik a közösség vezető emberei, a gyülekezet képviselői, neves emberek voltak. 3-as vers. Ezek egybegyűltek Mózes és Áron ellen és ezt mondták nekik: „Elegünk van belőletek! Miért emelitek magatokat az Úr gyülekezete fölé, hiszen az egész közösség a maga egészében szent, és közöttük van az Úr.” Ezzel Kórahék tulajdonképpen azt mondták, hogy „mi léviták vagyunk, és nekünk is legalább annyi jogunk van, mint Áronnal és fiainak.” A lázadásnak Mózes végül ezekkel a szavakkal vetett véget, 28:”Ebből tudjátok meg, hogy az Úr küldött engem ezeknek a dolgoknak a véghez

vitelére, és hogy nem magamtól cselekszem. 29. ha úgy halnak meg ezek, ahogyan más ember hal meg, és ha az lesz a sorsuk, ami minden más embernek, akkor nem az Úr küldött engem. 30. de ha az Úr valami csodálatos dolgot visz véghez, és a föld megnyitja száját és elnyeli őket mindenükkel együtt, és elevenen szállnak le a holtak hazájába, abból megtudjátok, hogy megutálták ezek az emberek az Urat. 31. Alig mondta végig Mózes ezeket a szavakat, meghasadt azok alatt a föld. 32. Megnyitotta száját a föld, és elnyelte őket házuk népével együtt, a Kórahhoz tartozó összes embereket minden jószágukkal együtt. Itt a Jelenések 12:16-ban is azt látjuk tehát, hogy megnyílik majd a föld, és elnyeli az ellenséges seregeket. Ezen a ponton hadd említsem meg, hogy a Jordán völgye, amelynek részét képezi a Holt-tenger is, és amelynek a másik oldalán ott található Petra városa, ez a völgy is állítólag földmozgások eredményeként alakult ki. Ez a völgy a legmélyebben fekvő terület a világon. A Holt-tenger ugyanis mintegy 430 méteres mélységben fekszik a tengerszint alatt. Ezt a képződményt a Nagy Afrikai Szakadékvölgynek is szokták nevezni, amely Szíriától egészen Afrikáig nyúlik. A múltban is nagy katasztrófák színhelye volt ez a terület, itt állt Sodoma és Gomorra, amelyeket Isten elpusztított. Egyáltalán nem elképzelhetetlen tehát az, hogy egy napon ismét földmozgások indulnak meg ezen a területen, és valóban megnyílik a föld, elnyelve az ellenséges seregeket.

17. Megharagudott a Sárkány az asszonyra és elment, hogy hadat indítson a többiek ellen, akik az asszony utódai közül valók, akik megtartják az Isten parancsait, akiknél megvan a Jézus bizonyágtétele. 18. És odaállt a tenger fövényére. Ezzel zárul a XII. Fejezet. A XIII. Fejezetben mélyebb bepillantást nyerhetünk az Antikrisztus személyébe, illetve abba a történelmi háttérbe, amelybe Ő illeszkedik. Véleményem szerint egy olyan valakiről van szó az Antikrisztus esetében, aki már megszületett és valahol a világban él. Sőt csaknem készen áll arra, hogy kezébe vegye az irányítást a világban. Egyetlen dolog akadályozza őt ebben egyelőre, maga az egyház, vagyis isten gyermekeinek jelenléte a földön. Úgy gondolom azonban, hogy a világ készen áll az Ő fogadására, Ő pedig készen áll arra, hogy kezébe ragadja az irányítást. Elképzelhető tehát, hogy már most is részt vesz a politikai életben. Nem tudom, hogy ki Ő konkrétan, és még csak meg sem próbálom kitalálni. Úgy gondolom azonban, hogy ez az ember már megszületett, sőt mi több, politikailag aktív, és készen áll arra, hogy irányítása alá helyezze a világot abban a pillanatban, hogy Isten az ő egyházát kiragadja a világból.